

www.ketab.ir

.....السجود على التربة الحسينية

علامه امينى
رضوان الله عليه

سرشناسه: امینی نجفی، عبدالحسین؛ ۱۳۸۱-۱۳۴۹
عنوان قرارداد: السجود علی التربة الحسينية عند الشيعة الإمامية. فارسی
عنوان و نام پدیدآور: السجود علی التربة الحسينية (ع) / علامه امینی
تحقیق و ترجمه: مهدی امامی شیرازی

مشخصات نشر: قم: انتشارات سلسله، ۱۴۰۰

مشخصات ظاهری: ۸۸ ص. ۱۴/۵ × ۲۱/۵ س. م

فروست: آثار سلسله: ۴۹۲ / فضایل معصومین (ع): ۱۵۲

ISBN: 978-964-242-234-0

وضعیت فهرست نویسی: فیبا
یادداشت: کتابنامه: ص. ۸۰-۱۸۱ هم چنین به صورت زیر نویس

موضوع: تربت حسینی

تربت حسینی -- احادیث

سجده

سجده -- احادیث

شناسه افزودن: امامی شیرازی، مهدی، ۱۳۶۶- / مترجم

ردمبندی کنگره: ۳۶۳/۲

ردمبندی دیویی: ۲۹۷ / ۷۶۴۵

شماره کاتالوگ ملی: ۸۷۸۱۲۶۳

www.ketab.ir

سجود

علم التربة الحسينية

تأليف: عبدالحسين اميني نجفي | علامه اميني
تحقيق و ترجمه: مهدی امامی شیرازی

نوبت چاپ: اول

اسفند ماه ۱۴۰۰ / شعبان المعظم ۱۴۴۳

تیراژ: ۵۰۰ جلد

چاپ: ولی عصر (عج)

قیمت: ۲۵ هزار تومان

شابک: ۹۷۸-۹۶۴-۲۴۲-۲۳۴-۰

انتشارات سلسله

قم: خیابان ارم، پاساژ قدس، همکف، پلاک ۹۷

تلفن ۳۷۳۰۷۱۷ / ۳۷۳۴۹۱۰۸

www.salsela-pub.ir

حق طبع محفوظ

تماس با مترجم: ۱۳۷ ۱۴۱ ۰۹۱۳

فهرست مطالب

۵	 مقدمه
۵	 تربت کربلاء ، اکسیر اعظم
۶	 سجده بر تربت
۸	 دفن در تربت
۱۰	 طینتی آسمانی
۱۱	 خلقت ارواح شعی
۱۴	 طینت ائمه هدی
۱۵	 بیان علامه امینی
۱۷	 توصیف عیسوی
۱۸	 بیان دربندی
۲۱	 بیان امیرعالم
۲۳	 کربلاء محل استقرار و امنیت
۲۶	 علامه امینی در یک نگاه
۲۶	 اساتید علامه در تبریز
۲۷	 اساتید ایشان در نجف

تألیفات علامه.....	۳۰
سجده نمودن و آنچه که سجده بر آن صحیح می باشد و پذیرفتن زمین برای سجده نمودن :	۳۴
قسمت اول گفتار.....	۳۷
قسمت دوم گفتار.....	۴۵
قسمت سوم گفتار.....	۵۱
دیدگاهی منحرف.....	۵۴
حدیثی مرفوع.....	۵۷
خلاصه بحث.....	۵۹
سجده نمودن بر تربت کربلاء.....	۶۱
قاعده اعتبار.....	۶۴
بوی تربت سیدالشهداء علیه السلام.....	۷۰
بیان شافی و کافی.....	۷۲
مهری از تربت.....	۷۶
فهرست مصادر.....	۸۰

بسم الله الرحمن الرحيم

مقدمه

تربت کربلاء ، اکسیر اعظم

از آنجایی که عبودیت درگاه حضرت احدیت، آرزوی عارفان به حق و حقیقت است و در مقام درک واقع اند، تشنه وصول به اکسیری می باشند که آنها را به منزلگاه دوست واصل گرداند ، و چون به حکم کریمه ﴿وَابْتَغُوا إِلَيْهِ الْوَسِيلَةَ﴾ ، طالب آند، گوش جان به رهنمون های واصلین به درگاه احدیت می سپرند تا آن صاحبان ولایت کلیه آنها را در نزدیکترین حالت عبد به معبود خود که افتادن به خاک مذلت و سر بر خاک گذاشتن در برابر اوست، دستگیری نموده و آن تحفه عزیزه را به آنان عطا نمایند . تحفه ای که حارقه و پاره کننده حجاب های آسمانی و زمینی است^۱ . و آن نباشد مگر تربت پاک قبر مقدس حضرت نجات الخافقین اباعبدالله الحسین علیه السلام و سرزمین کربلای او که صد البته آنچه آن تربت به قبر مقدس و جسد طاهر و مطهر آن سید و سرور نزدیکتر باشد، مقامش رفیع تر می باشد.

لذا عارفان آگاه در مقام کسب آن خاک بهشتی بر آیند تا در تمامی حالات به او متمسک باشند . چنانچه در اخبار و آثار اشاراتی است به عملکرد خواتین و هاشمیّات که پس از رجوع از سرزمین کربلاء به سوی

مدینه طیبہ، از آن تربت أخذ نموده و تسبیح هایی از آن تربت برای خود مهیا نموده تا همیشه همراه داشته و به یاد صاحب آن تربت زاکیه و آن سرزمین الهی باشند.^۱

لذا در مصادر و کتب روایی و فقهیه شیعه روایات متعدده ای وجود دارد که طالبان حقیقت را بدانجا سوق دهد که برای عبادت و غیر عبادت، آن تربت طیبہ را به همراه داشته و از فیض آن غافل نگردند.

سجده بر تربت

نمی از یمی:

﴿لَمَّا افْتَخَرَتِ الْكُعبَةُ قَالَتْ مَنْ مِثْلِي؟ قَالَ اللَّهُ تَبَارَكَ وَتَعَالَى: يَا كُعبَةُ هِيَ أَرْضٌ مِّنْ سَجَدَ عَلَيْهَا وَ عَلَى ثُرْبِهَا مَرَّةً وَاحِدَةً فَكَانَ مَا سَجَدَنِي أَلْفَ غَامٍ وَ حَجَّ بَيْتِي أَلْفَ غَامٍ وَ صَلَّى وَ صَامَ أَلْفَ غَامٍ الْحَدِيث.﴾

زمانی که کعبه به خود بالید و گفت کیست مثل من ، خداوند تبارک و تعالی فرمود: « ای کعبه کربلاء آن زمینی است که هر که بر او و بر روی خاکش یک مرتبه سجده نماید مثال کسی است که هزار سال برای من سجده به جا آورده و هزار سال خانه مرا زیارت نموده و حج به جای آورده و هزار سال نماز و روزه به جای آورده است. »^۲
لذا سزاوار است که بگوییم:

۱- حقائق الأشارات : ص ۱۲۲

۲- معالی السبطين : ج ۱ ص ۷۱

فَإِكْرِبْ لِقَوْلِي بَائِي وَسِيلَةً تَوَسَّلْتُ حَتَّى اخْتَارَكَ السَّبْطُ مَضْجَعاً
ظَفَرْتُ يَا عَلِي ذُرْوَةَ الْفَخْرِ بَعْدَ أَنْ تَضَمَّنْتَ خَيْرَ الْخَلْقِ مِرَاءً أَوْ مَسْمَعاً
بِهِ تَدْرِكُ الرِّضَى بِرَبِّتِكَ الشِّفَا وَيَعْدُو مُجَاباً تَحْتَ قَبَّتِكَ الدُّعَا

قال الصادق عليه السلام :

﴿ السَّبْحَةُ الَّتِي مِنْ طِينِ قَبْرِ الْحُسَيْنِ عليه السلام تُسَبِّحُ بِيَدِ الرَّجُلِ مِنْ غَيْرِ أَنْ يُسَبِّحَ . ﴾

امام صادق عليه السلام فرمودند : « تسبیحی که از خاک قبر امام حسین عليه السلام درست شده باشد در دست صاحب آن ، خود ذکر می گوید بدون آنکه آن شخص مشغول تسبیح الاهی باشد . »^۱